

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1401/2023
Рев2 1420/2023
21.02.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Мирјане Андријашевић и Зорана Хацића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Горан Стаменић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова, Одред жандармерије у Краљеву, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Краљеву, ради накнаде штете, одлучујући о ревизијама тужене изјављеним против пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3567/22 од 05.12.2022. године и Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 193/22 од 17.05.2022. године, у седници одржаној 21.02.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебним ревизијама тужене изјављеним против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3567/22 од 05.12.2022. године и против става првог изреке пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 193/22 од 17.05.2022. године.

ОДБАЦУЈУ СЕ, као недозвољене, ревизије тужене изјављене против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3567/22 од 05.12.2022. године и против става првог изреке пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 193/22 од 17.05.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Краљеву П1 615/22 од 06.07.2022. године, ставом 1. изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезана је тужена да тужиоцу исплати теренски додатак у појединачно опредељеним месечним износима са законском затезном каматом од доспелости сваког износа до исплате, све ближе наведено у том ставу изреке. Ставом 2. изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 213.701,00 динар са законском затезном каматом од извршности одлуке о трошковима поступка до исплате.

Апелациони суд у Крагујевцу је пресудом Гж1 3567/22 од 05.12.2022. године, ставом 1. првим изреке, одбио као неосновану жалбу тужене и потврдио пресуду Основног суда у Краљеву П1 615/22 од 06.07.2022. године. Ставом 2. изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Пресудом Основног суда у Краљеву П1 702/18 од 18.10.2021. године, ставом 1. изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име приправности за период од априла 2015. године до априла 2018. године исплати појединачно одређене месечне износе са законском затезном каматом од доспелости сваког износа до исплате, све ближе наведено у том ставу изреке. Ставом 2. изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражено да се обавезе тужена да тужиоцу исплати теренски додатак у појединачно одређеним месечним износима са законском затезном каматом од доспелости сваког износа до исплате, све ближе наведено у том ставу изреке. Ставом 3. изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 127.126,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности одлуке о трошковима поступка до исплате.

Апелациони суд у Крагујевцу је пресудом Гж1 193/22 од 17.05.2022. године, ставом 1. изреке, одбио као неосновану жалбу тужене и потврдио пресуду Основног суда у Краљеву П1 702/18 од 18.10.2021. године у ставу 1. изреке. Ставом 2. изреке, укинута је пресуда Основног суда у Краљеву П1 702/18 од 18.10.2021. године у ставовима 2. и 3. изреке и предмет у укинутим деловима враћен том суду на поновно суђење.

Против правноснажних пресуда донетих у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизије, тако што пресуду Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3567/22 од 05.12.2022. године побија због битне повреде одредба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права а пресуду Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 193/22 од 17.05.2022. године, у потврђујућем делу, побија због битне повреде одредба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да суд о обе ревизије одлучи као изузетно дозвољеним на основу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе, као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебним ревизијама тужене, у смислу одредбе члана 404. став 1. ЗПП.

Предмет тражене правне заштите је накнада штете тужиоцу на име неисплаћеног додатка на плату по основу приправности и на име теренског додатка, са припадајућом затезном каматом, а одлуке нижестепених судова донете су применом одговарајућих одредби материјалног права и не одступају од постојеће судске праксе о обавези послодавца да непосредно примењује Посебан колективни уговор важећи у утуженом периоду и Уредбу о накнади трошкова и отпремнина државних службеника

и намештеника („Службени гласник РС“, бр. 86/07... 84/15). Битна повреда одредаба парничног поступка и погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање не представљају разлоге за изјављивање посебне ревизије на основу одредбе члана 404. став 1. ЗПП. Ревизијом тужене се не указује на другачије одлуке донете у предметима са истим правним основом и чињеничним стањем као у овом предмету.

Из изложених разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизија тужене, применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП и оценио да нису дозвољене.

Одредбом члана 441. ЗПП, прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. У свим другим случајевима дозвољеност ревизије цени се применом одредбе члана 403. став 3. истог закона, којим је прописано да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради накнаде штете тужилац је поднео 01.06.2018. године, а вредност предмета спора је 715.108,25 динара.

Имајући у виду да је ово имовинскоправни спор у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизије тужене нису дозвољене на основу одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Из тих разлога Врховни суд је одлуку као у ставу другом изреке донео на основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић